

6252
85/6

P R Y O U M A C E S C H A R T E 77

ročník číslo /1985/ - č. 11

od 8. října do 3. listopadu 1985

Odkazant Charty 77 č. 25/1985 - Dopis předsedovi

Vlády ČSSR

Předseda posl. č. 476 - M. Jelča a O. Perutková zadání
na státní hranici

- č. 477 - páničák Andrej Jablko a syn
- č. 478 - Božekoně akce ČSÚ
- č. 479 - Josef Šos sprostřed občaloby
- č. 480 - Tvoření etického j. Herdteho pokračuje
- č. 481 - Stanislav Pitsk znovu odšouzen.

Dopis Ladislava Lise FISU - o ochranu dětí

JMK Grunderů k ochraněmu dětí

Z materiálu FISU

Rozhovor s aktivistou Solidarity Zbigniewem Janusem

Y několika nové výběr

krátké správy

Výšky paže ministerstva předadlo,

v poslední době se ve veřejnosti dílčí zájmu oznámenec a poplašné správy. Vzbuzují obavy a rokladání a sny o sobě sváděti s nedobrým politickým situací a informační politice.

Podle jedná s těchto správ, která proniká o kruh blízkých vlády, může od 1. ledna příštího roku omezno cestovní možnost občanů do současného Maďarska zavedením devizových příslibů a pasových formalit, jaké se užívají ve styku s Jugoslávií. Důvodem je zdejší připravované otevření hranic a bezvízový styk mezi HSR a Maďarskem a pokračující ekonomická reforma v Maďarsku.

Naší republike je známo, že patří k zemím s největšími omezeními při povolení cest do zahraničí. Dostává se, že připravované opatření jsou v příkrem zájmu s uzavřenou Ži Helsinské konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a že cestové kontroly a kulturní fórum, které se pravidl konají v Budapešti. Naši oficiální představitelé dacto proklamují souhlas a podporu procesu uvolňování napětí v Evropě, a zde by nastalo alegorii a uvolnění cestovní doboje k jeho omezení. Takovým rytem bude se vztahy mezi národy a nemá mít už jen alegorii, ne prohlubovat.

Dílčí práv o Maďarsko mají mít turisté rájem, protože jako svobodníci a příjemci dívotný styl kontrastuje se zdejší napákou a smrdotou. Maďarsko je totéž transituální zemí při cestách do Rumunska, Bulharska a Jugoslávie. A zvláště chci upozornit na velice všechny částečky, které by omezení dozaváděního spisovu cestovní měla pro početnou maďarskou menšinu místních občanů na Slovensku, jinak by snadno skonplikovala běžné a běžné kontakty a příbuznou a blízkou v sousedním Maďarsku.

Jednou č. 77 se na vás obrácím s touto interpelační žádávou, aby sluhu vás vás vysílal k této jiné snadné rozšířeným a sníženou jíce informacím stanovisko. Chtál bychom rádit, že jde o správy neověřené, které nebudu v lidovním misty potvrzeny. Základním je ale napak na pravou a k omezení styku mezi HSR a HSA okutěně dojde, upozorněno je ze mnohačet negativní dopad, který bude takový být v naší věrojnosti nás.

24. listopadu 1989

Miří Benešová
mluvčí Charly 77

Eva Řenčíková
mluvčí Charly 77

Petrice Častrová
mluvčí Charly 77

Blanka VONC, čs. 1427 pro litské práva, říjen 1989

Datum a adresy Blanky Vonc byly ověřeny ve sčítání č. 400, urč. v Inf. č. č. 77 z listopadu 1984. Všechna zadání Vonc jsou zařazena do české.

Sčítání č. 476 - Milan Janta a Dena Perputková podepsání na svém domově

Milan Janta, nar. 23. 5. 1947, invalidní důchodce, dříve bylem funkcionářem a důstojníkem vojenského letectva, ženou Dena Perputková, nar. 23. 11. 1952, byli 1. 10. 1985 s platnými doklady k vystěhování do hotelu zadrženi v České republice organy celni a pasová kontroly a bez údají důvodů jim byly odebrány cestovní doklady.

Milan Janta byl od 10. 7. 1974 do 10. 6. 1980 ve vězení, nejprve byl v r. 1975 odsouzen krujákem soudem v Brně k pěti ročním odnášti svobody ve II. SVA za podvrazení republiky podle č. 98/1, za tr.z., protiče u něho byla při soudním prohlídce našezena jeho korabýčkovando a Kamilu Hájkem a Deutche Welle a plněnosti, tykající se sválosti a vystěhování, odmítnuté. Odmítnuté, se jichli oba byl ohledán závadným. Během výkonu trestu byl odsouzen k dvouletému trestu cestní svobody za pokus poskrbového zařízení republiky v cizině podle č. 112 tr.z. a k dalšímu trestu cestní svobody na 9 měsíců za hambazní rezy, národa a převrácení podle č. 195 tr.z. a za napadení vojenského činitelstva podle č. 195 tr.z. Všechny tresty mu byly uloženy postupně na základě obzoru různých dopisů a stížností, které janta napsal během výkonu trestu. Z II. SVA v Ostravě a. č. 195 byl převeden do III. SVA ve Valdicech. V r. 1979 byl převeden na vězenácké odd. psychiatrické lůžkovny č. a 10. 6. 1980 byl přemístěn do civilní psychiatrické lůžkovny. Soud určil, že

Jeho spolehlivost k pravdě v důvěře bude upozorňována a místním ambulantním posluchátkem i ředitelstvím.

Příkladné stížnosti Milana Janáčka a Dany Perníkové, které popisuje incident na státní hranici.

3. října 1985

V Praze atd.

Inspektor ministerstva vnitra
Majakovského ulice, Ř. a n. 6

Vše: stížnost na postup orgánů celní a pasové kontroly

Dne 30. září 1985 jsem obdržel všechny doklady, potřebné k vykřesání a kontaktovaní, včetně potvrzení o využití se státního vize.

1. října 1985 jsem v Praze nasedl do rychlíku Praha - Mnichov. Kolem 12. hodiny jsme byli v České Kubici celné a pasová odhavent a všechny doklady i ostatní náležitosti byly shledány v pořádku. Vlak se však daleko zdržoval ve stanici. Po nějaké době jsme byli celníkem vykázáni, abychom si se svými srazasilly opustili vlak. Odvodení se nám na některé dobyzky vzdálilo neodstalo. Když se dostavili i příslušníci pasové kontroly, kteří nás navrhli odmítnout využít, proč nenechalo v centru pokračovat, a odnesli nás zavazadla na nástupiště, vystoupili jsme z vlaku, který odjel.

Na oddělení pasové kontroly jsme byli potřebeni opětovně dát dohledy a byly nám odbrány cestovní doklady včetně vstupního vize do NDR. Místo nich jsme obdrželi potvrzení o odebární cestovních dokladech, které podepsal kpt. Vaňek. Toto tykáme, že nás jednorázově výjednali doležky byly nazíkovaný jako bychom byli odesátovali, čímž posbaly svou platnost.

Záštěl jsem tedy na čs. hranici bez peněz, bez dokladů, bez bytu, bez průdeje a bez občanství. Z vyhýbavých odpovědí na naše žetné náležitosti dělaly jsme dojem, že iniciátorem celé akce byli příslušníci StB v okrese nebo kraji našeho byvalého bydliska (Únětice 233, obr. Cherské Hradisko). Tato domněnka nem byla potvrzována na okruhu VB v Plzni, kde si službu konající příslušník telefonicky ověřoval provedení naší výpravy na oddělení StB v Úhercích u Brna.

Náš situace vyžadovalo neodkladné řešení a zádenní nápravy. Dňa 7. října jsme se významně podíleli a účastnili bezodkladné vyšetření nových cestovních dokladek, vydání naších způsobenecích vize a umožnění okamžitého výjezdu bez dalších bezdůvodných komplikací.

v Praze dne 7. října 1985

Dana Perníková, Milan Janáček

Soudní č. 477 - Případ Andreáše Jeblíkoffa a jiných

Konecem srpna 1985 byl v katastru obce Mirošov v okrese Jindřichův Hradec zadržen při pokusu o překročení státní hranice do Německa občan RNDR André Jeblíkoff, nar. 1. 1. 1962 v Berlíně, bytem 119, Berlin, Sonnenallee 401. Povoláním je student, do srpna t.r. pracoval v závodě VNB Berlin-Chemie, Adlerhof. Učestnil se knutí evangelické církve v RNDR "Pro mír, bez zbrani" a významně projevoval své kritické názory např. na rozměření sovětských raket a jederných zbraní na území RNDR a SRN, na přítomnost sovětských vojsk v RNDR, na vejenský úděl českých států Verd. založený v r. 1968 v Československu, na sovětskou vojenskou přítomnost v Afghánistánu. Vyjádřil rovněž souhlas s Chartou 77 a s jejím prohlášením k 21. srpnu 1985. V únoru 1984 vykonal manifestační cestu nesouhlas s rozmisťováním sovětských jaderých raket SS 20 na území RNDR, a to tak, že svůj protest napadal všechny na berlínskou zá. Při této akci byl zadržen a dva a půl měsíce držen ve vazbě, následně byl odsouzen k trestu odnášení svobody v trvání 18 měsíců podmíněno než dva roky. Tento skubění se ještě víc utvrdil jeho kritický postoj k RNDR a rozhodl se odstáhnout do RNDR, kde když je jeho strýc, tragicky mu však početně kanitlý tří lidoceti o vystěhoval, nebyla mu pověřena ani předanina- vá cesta do Nádražka, Plzeňské a Bulharské. Po svážení situace se pokusil o ilegální přechod čs. hranic do Německa a přitom byl zadržen čs. policie až u stráži.

Ryšl mu hrozí trest od tří do osmi let za nelegální pokus o opuštění RNDR. Soudní líčení se má konat v první polovině listopadu.

Andrej Jeblekoff je jedním z mnoha občanů RSD, kteří se knaditročně podspolečně pokoušejí o illegální přechod, če. hranice do Rakouska či NDR. Politické a nebo alespoň převážně politické motivace těchto útěku je zřejmá. O to výraznější je nás mnohem méně soudními postupy lidí, kteří se neprovinili nicméně jiným, než že porušili zákon, aby udeřili svého práva opustit zemi, v níž byli - práva, které je v Československu i v NDR garantováno 12. článkem Konstitučního práva o obč. a polit. právech. V případě Andreje Jeblekoffa k tomu přistupuje řada ta okolností, že jako pacifista byl v NDR stíhan, vzdálen a diskriminován.

2. října 1989

VODS akt.

Sdílení VODS č. 478 - Nejdokonalejší akce STB

Americký velvyslanec v Československu kladl dne 5.10.1985 věnce k památku amerických pilotů, zastřelených za II. světové války na Gottwaldovsku (v obcích Nepajedla, Slatiňany, Kuřívody). Při této pietní akci byly zastřeleny několik uniformovaných i neuniformovaných příslušníků bezpečnosti, kteří fotografovali přítomnou čs. občany, zjistili jejich totožnost a začlenovali šílenu vozidlu. V každém byl zadržen manželé Vára a Bohumil Chavráčekovi a Vladimír Kolinek, všechni z Gottwaldova. Byli podrobeni poznávací osobní prohlídce a po mnoho hodin vyslyšení. V. Kolínekovi byl zdebrán dopis, adresovaný prezidentu USA Ronaldu Reagancovi a bylo mu vybrané domovní prohlídku, vztahem do vazby spod.

Dne 12. 10. 1985 hodlal katolický kněz Václav Hala, signatér čl. 77 a člen VODS, navštívit své přátele v Chrudimi. Připojili se k němu také signatéři čl. 77 Dana Němcová a Stanislav Borůvka. Po příchodu do bytu signatérů čl. 77 Václava Blabolila v Chrudimi sňal jeho manželka edelita, když byl prvně cílen na útěk STB. Jenomže opustili dom, byli i oni zadrženi příslušníky místní i pražského STB a na policejní stanici podrobeni osobní prohlídce. Poté byli Václav Hala a Dana Němcová odděleno převezeni do Prahy (V. Hala byl přepravován v autová etiketných pouzech), kde byli po krátkém formálním výslechu propuštěni. St. Borůvka spolu s minimálně deseti občany v jeho rodině - kromě již zmíněného Václava Blabolila jde o jeho hosty dirigent Dušanek, Alenka Ingrá, manžele Siblíkovi a Martina Vácha - po několik hodin vyslyšichdn a posléze přinucen odcestovat spět do Prahy. Tato operace STB patrně nazvaná je nejvíce aktuálně signatér čl. 77 Petra Uhla v Pardubicích, v souvislosti s níž bylo na jaře 1986 třináct občanů podrobeno výslechům a jiným aktenům.

Zdá se, že STB se v poslední době zimofázou intenzivně zaměřuje především na mafii jakýchkoli kontaktů, přesahujičích hranice domovské obce. Uplatí případu ade uvedených nebo jiné direkty reforemovaných (Václav Hala) příjemně např. intenzivní sledování dr. Jana Černogurského, zadržení Petra Uhla při nedávno novětéře ohřívacích v Brně, opakování incidentu s Bezpečností při návštěvách Ladislava Idee na Českobílsku apod. V těchto hojných situacích státu existuje organizace, která může prakticky bez ohledu na současné desítky miliard, včetně a dalších technických prostředků k akci, jedinou cílem je zneškodnění občanů. Snad jen některí z něj jsou tento nákezni přímo poctičtí, ale často se náplň výslechů. Je naprosté nejdokonale provádět bez souhlasu prokurátora osobní prohlídku u občanů, kteří jsou předvalně k podání výslechů, svědecké vypovědi atd. Dokonce i podle nanejvýše problematického zákona o SED se smí jí orgány Bezpečnosti pouze přenárodit, sde do tyčiny nemůže být žádat zbraní, a to toliko v případě, že by "obyčejnou nebo zadrženou". Je naprostě nejdokonale přepravovat počínajícího občana v pouze. Tížení prohlídkami typu "dvacet let se neukazujete v Bratislavě", "náleží skázaný tychedoucečný kraj" apod. Jež se nejen nezáleží, ale následek může zcela zničit životního podstatu hned několika trestných činů. Tato můží i za reforemat, byť to mohlo být není lehké. Václav Hala nebyl ani pod polníčkou použití náležitě posaten svíčci se do něho, Bezpečnost na konci na své přání rezignovala a násilí se raději vyhnula.

26. října 1989

VODS akt.

Sudění č. 472 - Josef Neš zprostil obžaloby

625

Soudčinou obžalou prospolu i sprostil dnes viny písníkáře Josefa Neše, který byl obžalován pro tr. čin rozevrácení majetku v sou. vlastnictví podle § 132 tr.-z. a příslušně podle § 203 tr.-z., neboť podle obžaloby neoprovázeně vyváděval jeho svéček a kytarista a ze své vystoupení neoprávněně pobíral honorár (viz nálež. súd. č. 466 a 471). Hlavní líčení, které tím skončilo, bylo následující odvoláno: Neš se ve dnech 20. září, 16. a 22. října 1985 a celé soudní jednání bylo jiné druhé tahoto soudu 10. října roku tisíce byl J. Neš odsouzen k podmíněnému trestu, ale v odvolacím řízení městský soud rozsudek urušil a vše nařízl užití dobrobiti a projevit znova.

Obžalobě se ani tentokrát nepodařilo vyvrtit tvrzení obžaloby, že J. Neš nikdy nedostal odsouzení o odňati kvalifikace. Prokurátorka navrhovala podmíněný trest a dlehotu zákonem lhůtu a peněžitý trest. Soud postupoval podle zásady in dubio reo a Josefa Neše sprostil obžaloby v plném rozsahu. C. soud se vzdal práva na odvolání, prokurátorka se na místě proti rozsudku odvolala, takže mělo dojít k dalšímu odvolacímu řízení v městském soudu.

Ohledneme-li se faktu, že obžaloba tohoto obžalobného písníkáře souvisela s administrativním oznamováním jeho umělecké činnosti, je postup soudu příkladem toho, že i v této podmínce lze aplikovat platné zákony ve prospěch obžalovače pouze když se naznačí, aby byl dan příborec právu.

22. října 1985

TOMAS atd.

Sudění č. 473 - Trestní stíhání J. Devátého pokračuje

Dne 17. října 1985 pokračovalo před senátem okr. soudu v Gottwaldově za předsednictvím JUDr. Ivana Malíka hlavní líčení v té věci proti J. Devátému, dělníku v Gottwaldově, který je stíhaný pro tr. čin vytrženíctví podle § 202 tr.-z., jehož se měl dopustit při konfliktu se pracovníci (viz súd. č. 459, 437, 448). V této věci petal J. Devátý jiné jíž dříve námítnutí podjatoati, kterou nejvyšší soud dne 13.9.1985 zamítl. Nyní tuto námítnu uplatňuje znova a tím, že nejvyššímu soudu nebylo v době rozhodování známo, že oba byvali spolupracovníci J. Devátého, a nimž nel konflikt, byli dlehotně tvořili příslušníky sv. jednoty nich příslušník STB, a dolní okolnosti lokálního charakteru. Proto se J. Devátý domáhá, aby vše byla Gottwaldov-soudu odňata a navrhuje, aby byla příkaze na některém slovenském soudu. Po takto nově formulované námítnce podjatoati bylo hlavní líčení znova odroženo do doby, než v ní opět rozhodne nejvyšší soud.

U okr. soudu v Gottwaldově probíhal i občansko-právní řízení, v němž se J. Devátý domáhá toho, aby bylo ohlášité zrušení pravomociho poměru, jinak byl v konfliktu postižen, prohlášeno za právně neplatné. V této věci bylo jednání jednání na 29.10.1985. Soud přitom rozhodl uvedeném, že JUDR. Josef Prába, který až dosud J. Devátého v této věci zastupoval, se částečně k jeho zastupování nepři pouští. JUDR. Josef Prába je bývalý odvoláček z Prahy a je signatářem čl. 77.

22. října 1985

TOMAS atd.

Sudění č. 481 - Stan. Pitař znovu odsouzen

Senát okr. soudu v Náchodě, složený z předsedy JUDR. Evžena Suchánka a soudců z řad Josefa Vlacha a Jaroslava Speldy, rozhodl v hlavním líčení 21. října 1985, že Stanislav Pitař, signatář čl. 77, 38 lety stavební dělník z České Skalice, je vinou tr. činem výtrženíctví (§ 202 odst. 1. tr.-z.). Soud dle rozhodl zrušit rozsudek z 3. července t.r., jinak byl Stanislav Pitař k souhružnému trestu odňati svobody v trvání 3 měsíců a odsouzen nyní Stanislavu Pitařovi k souhružnému trestu odňati svobody v trvání 3 měsíců v r. 1973. Stanislav Pitař se proti rozhodnutí odvolal.

jak jsem jík označili (viz nálež odb. č. 411, 493, 461 a 469), vykonávěl St. Pitaš v současné době osmivalicí trat v NVO Hlučín-Roky, a to za schovávací hodiny, které měl určit v rámci prezidenta republiky a dopusťit se tak tr. dnu hromobní republiky a jejího stádovitství podle § 103 tr. č. Tento trat mě schovat 22.12.1982. Stoneček se poslední rozsudek schodil až soudce do té doby pravonocným, bude však ní St. Pitaše prodlouženo až následující.

St. Šimů výtržnickým ze St. Pitaše nelze dopustit v dubnu 1984 v oficiálním restaurace Lázněnice ve Žlebniku u Krnova. Sál si přebral skupina přítel k soukromé oslavě, na které 20-30 dospělých osob včak bylo přítomno. Počet 150 mladých lidí, mukteri zde se severských Čech a u Karavy. Schovávací se ke slavnostní hudební produkce českoslovanského rockového souboru "TMC skot". Během koncertu vtrhlo do sálu 6-8 příslušníků VD a dvěma páry. Policie zahájila delší průběh koncertu, protože povolení bylo vydáno pro pořádání menšího počtu osob, a využila chromatické, aby opustili sál. Mladí lidé slovně projevovali svou nevoli, St. Pitaš pronesl výrok: "Tak ne rádi plullete ty páry, co jste si přivedli?" Občaloba byla vinila St. Pitaše a výtržnickým, protože tato věta měla dlejší počítat chromatické k dalšímu slovnímu napadení příslušníků VD, jak po něm následovaly i fyzické potyčky před restaurací. Občaloba se nepodařilo přikrýt, že tuto větu St. Pitaš vyslovil v úvodu podnítit příkladu k jednání souvisejícímu proti výkonu pravomoci příslušníků VD. V této souvislosti je třeba poznamenat, že akec VD a jeho provedení nebyla občaloba nijak poctivena, i když během zákroku bylo vystřeleno několik mladých lidí, a nichá jedna musel být hospitalizován.

Po konfliktu ve Žlebníku bylo trestně stíháno na 15 mladých lidí, z toho převážná většina pouze pro takové č. činy proti zákonu výkonu pravomoci státního orgánu (§ 196 odst. č. 1 a § 196a tr. č.), za nás zákon tam stanoví tresty odnášení svobody do 1 roku; všechna tato tr. stíhání byla proto na základě rozhodnutí o soudci z 6.5.1983 začleněna. O soudci dvojí zákon ještě dalších obviněných, kteří jsou podezříváni St. Pitaše stíhání pro výtržnickým, nálež není nic bližšího známo.

V e oddělení č. 469 jene nedopatření vedl i tři neprýtné údaje: kronečnou určení koncertu a okolnosti, že St. Pitaš byl tehdy ve vazbě (ve skutečnosti byl stíhan na svobodě), ale o tvrzení, že uvedení náhodného soudu ze srpna 1983, jistě bylo teto tr. stíhání proti St. Pitašovi zastaveno, je pravonocné. Proti tomuto uvedení podal prokurátor ve skutečnosti stíhání, o něž rozhodoval krajský soud v Hradci Králové, Ten zrušil uvedení náhodného soudu a nařídil mu, aby ve včol jednal znova.

Tent příbuzných a přátel St. Pitaše, přítomných v soudu sám, bylo opět legítimováno, předešla soudce nařízení nechati seznomenat podstatné údaje k op. Tento případ byl pouze jedním z mnoha konfliktů mezi státními orgány a nekonformními mládeží. Způsob jeho řešení ilustruje snahu o uvolnit vědy vina na mladé lidí, ačkoli jsou to obvykle státní orgány, kteří svým nacitlivým postupem tyto konflikty provokují. Výrok St. Pitaše povídá jeho se projev oprávněného občanského vzdoru vůči neupravedlivému a nepríhodnému zásluhu VD.

31. října 1985

TOUCH a.č.

Janis Ladislava Lise PITAŠ V ROKY

Dražní přátele,

Úřík za posvání na kontaktní mezin. oddalení ROKY v Turinu 26. a 27. října. Dovolte mi požádat, že toto posvání, datované 19.5., mi přišlo dle 3.10., což je upřesněno tím, že místní poštou v městě (Kopnov) systematicky odesílá poštou na novou adresu adresu a dočasně tak k cíli tehnou společně. Proto prosím, posílejte mi dokumentaci na adresu: Ida. Ile, Šíškova 3228, 120 00 Praha 8.

Co se tyto typické schůze, zúčastnit se jí až není dovoleno a nevími, zde stíhnu informovat a ní svého dosluhovacího - vzhledem ke značnému apodělení. Proto VD předkládám k úvaze návrh - možná se o této myšlence již rukovalo či bylo snad již i uskutečněno, aniž o tom vědě, v tom případě slíbte moji neinformovanec spuštění tím, že mi žádny dokument o této věci nedovolí - nevrhuji, aby se mi obrátili na nového gen. tajemníka Zdeňka Dubského, v souvislosti s novými snahami o nezávazné uvolnění, k nimž

卷之三

625fa

ze hledat pod vše, včetně svého - a gastronomie, k němuž by poctivě mohly být
zaváděny i jiné druhy výrobků. Dleto byl zde nejdůležitějším rovněž vůči církevnímu
zákonu a pravidlům duchovního rozbory a rovněž vůči církevnímu řádu a
zřízení církevního obřadu, když se vyskytly také dobu k převodu a sloubo-
dání lidem v církvi a občanství, když se vyskytly církevní řády v církvi
a církevní občanství a měla pak též vliv na církev. Jejich je vlastně
i vlastně církevního řádu v církvi a církevního řádu v církvi, jakou i v církvi
a církevního řádu v církvi, jichž je. Církev byla dovolena.

Zároveň by se mělo poukázat na nezbytnost konkrétních dokumentů takového přistupu k vás, jako je církevní obhajobu lidem pro všechny si inter- nace v psychiatrických labeňích. Mělo by se připomenout, že takovéto po- sily jsou dle mého chvění všude a že potlačování lidem pro všechny být cíle trpěno, neboť je podmínkou k získání skutečného zdraví. Diveny a představ- liden dleptenosti jednání o odzbrojení na možném konferenčních, zvláště na připravované schůzce M. Gorbačev - U. Chagan.

Zastavení perspektiva proti h. Nechařovovi, kteří se stal symbolem všechn nezávazností až dohanyčích občanů v říši i východoevropských zemí, kteří valili ji a dodržovali lidských a občanských práv všechny vládci vlastní země, by mohlo být prvním krokem, po námitce by následovalo postupné řešení všech ostatních případů. Tento počin by byl výrazným podnitem i pro vlády východoevropských zemí, jak ředit obdobně vzdály stav v porušování lidských práv. To je to na jazyku, co mohou všechny evropské vlády uakutisit ihned a bezprostředně, ažž by se o to musely dohnadovat co mezinárodních sňatků. Není všem, kdo tím mohou mohouc se otočit v tomto smyslu. Gorbatova behem jeho nedávnu návštavy Francie, kde by ovšem byla nivela pohledit na teď po Evropě bez jačerých zákon - ohněm tis mnoha bez politických zákonů. Jeden bez druhého se totiž neukutešit.

Dendroica sp., ♂ by Lyle Williams previously misidentified as the nominate subspecies
of *Dendroica townsendi* Gurney & Hora.

Phell Jeantot & Turinu play together a cockade, it is possible to distinguish a tomo to another, above all by name.

卷之三十一

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

Obvodní - producentského pro výrobu
Lidových mítěk 13
150 00 kč

Směr 26. září mi bylo orgánem OS SÚB Praha v prováděníhoze osvědčeno předtěžené s písemného zájmu tuzv. napomenutí. Obsahoval informaci o tom, že se cílky SÚB pokusely provést kontrolu mohu bytu v příběhu posledních měsíců až 1 sr. Bylo to však v době od 22,00 hod do 5,00 hod ráno, nept. v jednu, ve čtyři hodiny ráno spod., v několika případech i v okamžit během jedna noc. Proti této jevu nebyl opakován zantizen domu, vyslovil orgán názor, že se "nokontrolované pobyvají" a "stále ještě výkon OS". Napomenutí při předchozí přestupekoriu řízení, popř. treztnímu středisku pro všechny naření vyhnanu dředního rozhodnutí, pokud nepřeslalo "stálekovat výkon OS". Zápis je podepsán orgánem OS SÚB opor. dřížim Vostrovským.

Proti tomuto napomenutí jsem protestoval a protokol jsem nepodepsal. Sledil jsem orgánům SRS, že se zřídí převážně doma a v těchto pozdních hodinách tvrdě spí: jsem človík a moje práce není lehká. Upravení jsem orgány, že nám právo se pobývat i mezi 22,00 a 5,00 hod. po celém obvodu městskosti SRS Praha 2 a nemí tedy manu vinu, pokud občané vzdálí a bytu kolidují a pokusy orgánů SRS o kontrolu a dle, že mají případný "nekontrolovaný pobyt" nemu sledovat, mají-li rádi. Ministr jsi SRS, vysvětluji a řekl jsem, když byl jednání přítomen, vyslovili návrh, abych se zřízval po 22,00 hodině a byť, čím možným příslušníkem jsem kontrolovač, nebo abych jim odhaloval, kde a za jakým účelem se a byl v této místnosti. Nechal jsem, že by to bylo další ohesení mých bezpečnostních a okolitostních práv a svobod a že na tento návrh nenušu přítoupit. Nechal

Jsem se nadejt přijatelný řešení a nabídl Jsem, že předem orgánům zájmu o svého bytu. Když ovšem všecky byly souhlasné.

Výslechnutí nezadali, že jednají s vědomím prokurátora.

OD vykonávání od prosince 1984 předepsaným způsobem a bez závazků. Jeho podmínky jsou stále uchovávány s obecnými časy až k dobu jeho všechny. Poledních pět měsíců jsem mohl hledat se orgánům SRS za tyto: v prac. dnech v 16,00 hod. ne SRS ani Praha 2, ve volných dnech v 8,00 hod. ráno a odpoledne v 15,00 hod. na okruhu ve Vyšehradské ul., dočti zadání o mém bytu. Tomuto hledání musí všechny unnesení času, ve volných dnech je mi tak umožněna i krátká rekreace v choli Prahy. Přestoby podmínky SRS jsou zásadní a velmi přiznivější nevolnicí, byly až do dnu s menší výškou v souladu se zákonem o SRS.

Nyní byl postupem orgánů SRS tento rámcem opět překročen a jsem vystaven nouzovu, který má vztah k dalšímu ohesení mých práv, občanských i lidových. Počítám, že dokonce všechno ve vztahu (kde nepracuji), i ve výkonu trestu mají zákona garantováno právo na souhodový neřízený opak. Připomínám, že SRS můj orgány SRS provádět tak, aby de práv občanských zasáhly jen v mítce nezbytně nutné k dosažení účelu SRS. Tento deník se má všechny recidivistům a může se učít i omezení normálně neřízené a současně upraveného života. Přestoby se k řešení případů novohu poříbat, jsem postihen nejtvrdšími podmínkami, které nejsou ukládány ani nejhorším recidivista a nebyly by přiměny ani pro asocální a silné neřízené činy.

Protože se jedná o orgány SRS navodí k uspokojivému výsledku a vlastní situaci mít vztah i k mému uvěznění, obracím se v souladu se zákonem o prokuraturě na obvodního prokurátora pro Prahu 2, aby v této volej například zasadil. Mít j podstat mít byt také pokládat se souhlasným. Díky, neboť jednání orgánů SRS naplnuje myšlenky takových činů.

Nebude-li z jednodušeho důvodu, vyhrazuji si právo na další řešení proti všem časově nezbytné hledovky. Počítám, že se orgány SRS sice zřídily základní humanitu, zákoností a přiměřenosí, jak jsou upraveny v paragrafech 2 a 3 zákona č. 40/1974 Sb. o SRS.

v Praze dne 30. září 1985

JKM 370010244
Vlivného území 4, Praha 2

Na rádce: nppr. J. Vostrovský, as SRS Praha 2, Lidových milicí II
MV Obrany míru S, Praha 7
as tsn, Vyšehradská 16 Praha 2
Kancelář T, Vinohradská 1, Praha 1

Z MATERIALU Z I.P.U.

v č. 126 bulletenu SIDS "Let tré" jsou zveřejněny tyto materiály: protest FIDH proti plundrování nezávislého bohatství v Somabii nadberedními guatemalskými lidovci; nahláška výzva guatemalské Komise pro lidská práva (v exilu v Mexiku) proti vroldání, vězání a dalšímu porušování lidských práv guatemalským vojenstvím; vystoupení FIDH u příležitosti VII. sjezdu komise lidských práv OSN, který se zabýval předcházením kriminality a zacházením s pachatelem trestných činů; vyjádření FIDH k případu Anatolije Korjagina; správa o zatčení Mgr. América Laura Araujo v San Salvadoru.

č. 128-129 přináší komuniku FIDH, v níž se odmítl jakékoli teroristické akty, postihující nevinné civilisty; v tomto rámci odmíta je použití ohně až stentaty na lince a lidové civilisty a sádrový i represivní izraelské výzvy, které způsobily smrt tuniských civilistů. Dále odklukuje správu Christiny Faurová o konferenci OSN o problémech řen, které se konala letos v Berlinci v Dánsku. V tomto čísle je i výzva, aby byl bezpečnostně propuštěn jihoafričký advokát Nelson Mandela, který je již 23 let vězen. Autory výzvy jsou členové výboru pravdělových Němů, ceny lidských práv Ludovice Marieuse, která byla utvořena letos Unesem pro lidská práva v Bordeaux a poprvé byla udělena právě Nelsonu Mandelovi; 26. dubna 1985

byla předán Mandelore dceti. Mezi členy pro súdového člena Ludovice Ternieuse (což byl první předečný franc. člen pro Liderá práva) je Jacques Chabot Delmas, dleznictvý starosta města Bordeaux a v letech 1969-1973 předečný franc. výběr.

Tím vyzává i svědectví svobody dokumentace a žurnalistických médií, které podnikají svou pověřenou. V poslední době byla vydána dokumentace o náslezech delegací FIDH v Mexiku, Chile, Peru, Salvadoru (viz Inf.o CH 8.9) a Alžíru (8.9 a 10).

Uvedlme příklad vyjádření FIDH k případu MUDr. Anatolije Korjagina, božkého psychiatra, kterému hrozí nebezpečí smrti. Je však, protože obhájcevol snoubujícího psychiatra k politickým cílům. Dr. Korjagin byl členem komise, vyběžujícího snoubujícího psychiatrie k politickým účelům, která se v říjnu ustavila v r. 1977. S dalšími psychiatry, Dr. Alessandrem Volčákem, vyběžil zhruba 55 díciendtů, kteří byli internováni v psychiatrických lécích a došlo k závěru, že z lekařského hlediska nelze jedinou hospitalizaci nijak odvědovat.

Oba psychiatrii ve své správě uvádějí, že tito díciendti byli během hospitalizace podrobni nesprávné léčbě, že byli opakovaně umisťováni do lécenca a že jim byly ve velkých dávkách podávány látky, které jim velmi ublížily na zdraví. V průběhu r. 1981 se však už dráždily záchrany, uváděny, připadně vypovídaly všechny členy komise. Dr. Korjagin byl zatčen v únoru 1981 a o 4 měsíce později byl odsouzen k osmi letům muconých prací a pati 10 letu vězenadného výhnanství, a to za protisovětskou činnost. Dr. Korjaginovi se podařilo publikovat několik měsíců před zatčením v jednom britském lekarském časopisu výsledky svého setření a svůj názor na snoubujícího lekáře-psychiatra k účelu politické represie. Podle Joha Mandelky Gelling je tento statečný psychiátr izolován od ostatních vězňů, byl nukolikrát ztloucen, povězen do díry a často zbarován potrovou. Sovětská úřady ho už od srpna 1983 sbavují p práva na svobodu. Jeho poslední dopis mandelky je z května 1981. Nejdříve dobu poté se jeho žena dověděla, že zahdil iladovku, už druhou od svého uvádění. Za několik měsíců poté se rozhodl, že ji ukončí. Ale podle údajů jeho ženy nebyl tomu ze zdravotních důvodů už očekávan. Nejnovější správa odsoutila jakoukoli pomoc. Iza se obával, že dr. Korjagin poněm umrá ve všeobecné nemocnici v Slatopolu.

Výrozem základního jeho odborného přesnosti a výrazem důsty k jeho odvaze se stalo jeho svolení čestnou členem světového sdružení psychiatrů a jeho vysoce cenou Amerického sdružení pro rozvoj vědy, které mu byla udělena za jeho statečný boj, jímž brání záchrany lekářství a vědy. FIDH intervenovala u M. Gorbačeva a požádala, aby se dr. Korjaginovi dostalo říčného lekářského peče a aby mu byly povoleny návštěvy rodiných příslušníků.

ROZKÝVKA S AKTIVISTOU ZLÍTRADITI ZE ZHODNOSTI JAKO

byl zaznamenán pro čs. soudcelet letos v srpnu (1982). Zadáním října b.c. byl zvolený jinak v samizdatové časopise Komentáře b.c. Pohledem k závadností rozhovoru a jeho reálné aktuálnosti ho určilme i my, už proto, že starší okruh Komentářů je dosud malý.

Otcáka: Mohl bys říci něco o sobě? V čem spoluvalo troje činnost v 70.-80. letech (do podepsání gdaňských dech v srpnu 1981) a mezi srpnem a vynášením výjimečného stavu 13. prosince 1981? Jak jsi přetížil vyhlášení výjimečného stavu?

Cárovský: Jmenuji se Bohumil Jenča. Je mi 37 let, jsem řepeň, mám dvě děti - osmiletého syna a štyřměsíční dcera. Povoláním jsem dopravní technik. Patřil jsem pracoval jako strojník, od r. 1978 jako elektromechanik ve výrobce továrna Ureus. Ureus, který se svými filialami vyrábí traktory, zaměstnává asi 21.000 pracujících. Prezalavil se v r. 1976, kdy dělnici na protest proti zvýšení cen vstoupili do stávky, kteří skončila soudčením: zvýšení cen bylo odvoláno. Stávkovalo se i v jiných oblastech země. Celá věc se ovšem neobešla bez represí. Knotto dělníků bylo uvereně, daňské dálidlo byly vyhozeny z práce. Uvádění a zadílení museli probíhat karabony bijicích policistů (tav. steaky zdraví). Právě tehdy - na obranu pronásledovaných dělníků a Ureusu a z lidomí - vznikl FDR

(Komítet obrany robeničej = Výbor na obranu dělníků), který stál na počátku cesty vedoucí k Solidaritě.

Já jsem svou opozici činnost začal v roce 1976 - poté, co jsem přišel do Urcusu a setkal se v jednom z pracovních souboru se Zbyškem Bujalem, vedoucím oblastního výboru KSZ Solidarity (Kenzalenne samoradné svízkely dělnodce = nezávislé samosprávné dělnické svazy) a po vyhlášení výjimečného stavu fakticky růžovem podzemí Solidarity. Například se ukrývali v něm všechny tri a pál roky. Tedy - v r. 1976 - jsem navázal na kontakty s KSZem a setali jsme rozhovorovat různé publikace - novinami podílnými a knihami konce. Jistě před legalizováním Solidarity v srpnu 1989 se nám dařilo jednorázově rozšířit několik tisíc kusů knih robeníků. Naše činnost se ovšem neomezovala jen na rozšíření tištěného slova. Organizovali jsme lidi na obranu vlastních práv a zájub, např. v otázkách drahotního příplatku či nezávislých dělnických zástupců. V červenci 1989 jsme zorganizovali stávku, která skončila úspěšně, když stávající dělnici dozvídaly prakticky všechno, čeho chtěli dozvědět. Už předtím jsme zkoušeli vytvořit dělnickou komisi, která měla být základem nezávislých dělníků a v první řadě se měla zabývat vypracováním následujících příplatek. Výbuch stávky v Ondrášku tu to činnost zhmotnil, ale Ještě v počátcích akce dělníků z potřebí jsme stihli vytvořit Výbor Solidarity, zveřejnili jsme své jméno a kdežto jsme zcela všechny scházely současně. Uspomínaní jsme obdrželi na půnku několika dělníků z gumišek ledovnic v r. 1970. Byla vyslána delegace do Ondráška, v níž jsem byl i já, takže jsem měl tu čest osobně se zúčastnit podepsání dohody s vládou. I. září byl Výbor Solidarity přejenován na Ustavující výbor svobodných dělníků a tak vznikla Solidarita v Urcusu a současně v oblasti Karlových Varů. V Drahusu do našich dělníků patřilo více než 50 % všeobecného členstva. V oblasti Karlových Varů měla Solidarita milion členů. Já jsem vedoucím Solidarity v Urcusu a členem Národní komise (Komiseje Krejčová). Byl jsem zvolen jejím členem na 1. celostátním sjezdu. Zbyšek Buják byl demokraticky zvolen předsedou oblasti Karlových Varů. V době jeanského puče v prosinci 1981 jsme byli obojí v Ondrášku na poradách Národní komise, stali jsme se tak svědky uváženímu aktivity, když jsme však tomuto soudu unikli.

A tak nám zadal činnosti v podzemí. Ukrývali jsme se přes tři roky. Vydel jsem z podzemí v prosinci 1984, když byla moje žena těhotná a protože ji mohli přesluhovat SIS (obdobně nás SSO) v roce 1983, musela být pod střílnou ochráněna. Přestávka může vybudit další skutečnost, že když se těhotná žena se jí skryval, mohla tisíci až tisíce lidí, že byla uchovávána jako "kosa" nebo ženy a syny s "ochrany" SIS a společně jsme utvrdili dovolenou v horách. V současné době nepracuji, protože nechápu proč například, když se anglicky a pracuji pro Solidaritu, jenomže se mi neukryvám.

Odměna: Jaké památnky činnosti Solidarity v době výjimečného stavu a po jeho zakončení byly? V čem se lišily? Je mezi nimi všechny nějak rozdíl nebo je to jen o gesto propagandy k uklidnění národa a světového větového minulosti?

Jak v době stanoveného práva, tak i po jeho ukončení měla naše práce své dobré i špatné stránky.

Když došlo k vyhlášení stanoveného práva, okamžitě zadaly desítky nebo stovky lidí povolení internování, odsouzení či ukrývání se. Bylo to velmi spontánní. Na druhé straně chyběla dobrá organizace, což často zvyšovalo riziko nebezpečí. Bylo hodně "zátažní" kontaktem uvedením. A nemuselo připisovat to obratnosti policie, bezpečnostního aparátu. Jeno pozor byl totiž díky neopatrnosti, díky čemuž jsme já či jiní několikrát unikli uvážení. Později - po prodloužení stanoveného práva a také po jeho odvolání - odpadali psychicky slabí lidé 114 č. čímž se snížoval počet aktivistů, ale současně se zlepšovala organizačnost podzemních struktur. Funkce Oblastní výkonné komise, v které jsem pracoval i já, a Prozatímní koordinální komise která plnila funkci oblastního vedení podzemní Solidarity. Odvolání stanoveného práva poshogitelně mnoho nezabalo. Jenomže byla zrušena některá akce, zdejší současný režim diktaturou fašistického typu, když nejnovější světové opakování bylo odmítnutí aktivistů Dogenha 114, bláhylského prospolitka a tanečníků. Konečně k několika letům vezení, a to bez jakékoli vlastní fázy k základu. Zastavení stanoveného práva bylo tedy fakt jen fiktivním

Otázka 3. Je nějaký rozdíl mezi společensko-politickou situací národa v době stanovného práva a po jeho učinění? Vlastně může být. Jakou si dluhu v tomto procesu uhrál Jerzy Popiełuszko v květnu 1981? Dlelo k výrazné mobilizaci lidu?

První období od srpna 1982 je možno nazvat dobou ohřvu veřejnosti po prosincovém žertu. Probaly masové demonstrace v celém Polsku, především 1. a 3. květen je národním svátkem Poláků. (do té výročí vynikající první polské stávky v roce 1791) a také 31. srpen - den 2. výročí podopruhlých gdaňských dohod v roce 1980.

Později bylo možno napřesítrovat polos těchto událostí. Demonstrace jsou zdejší zohrušení a také mnoho lidí se vydává aktivní činnosti, často dochází k významné aktivity, "starí" pracovníci Solidarity odcházejí a přicházejí mimo. Například ovšem trvá organizace práce, občerství se dětí - když podzemní časopisy, knihy se blíží v několika tisícových nákladech. Společnost, která v době srpna cen všechn produkty o 300 až 400 % bylo nastavena asi 40 % vysokých přijat, se zadává hroutit pod těhou krize. Výrobky se významně zmenšily a minulých let. Nepravidelně (různě, když demonstranti, vynásavání a prázdroje) berou mnoha lidem chut k aktivní činnosti. Nelze ovšem mluvit o naprostém normativu. Tady pacifický odpor. Do nové vzniklého provlažního odboru vstupuje během roku 1983 celkově třetina (do Solidarity vstoupilo v průběhu dvou týdnů v celém Polsku 30 % pravomocí). Tida systematicky vystupují z pozic, jejichž podstatní stav se snížil o 30 %. A toho všechno plyne, že v Polsku tento gotfond hranice mezi dobran a zlou byla po mnoha letech znova nakročena hrubou linkou. Je jasné, kdo jde významnějšími jsou OSM - neboť jak se u nás říká "rudí".

Souběžně s tím Polsko vstalo do fáze permanentní krize. Doba žákání na význam se prodloužila na 20 let, drahota je taková, že asi 40 % rodin se vzdávají skromnějších udrží na jednotlivé úrovně. Než vidět východisko z této situace. Vida není o to vyvést nás z krize, ale za pomocí sil je schopna se řešit nějaký čas udržet u moci. Solidarita se nenechá zničit, ale donedávna se ji nepodařilo vymoci na význam prakticky nic. Tento stav politického patu není všechno dleba trvat. Poslední význam cen ukázal, že Solidarita je a to hrozobou stávky vybojovet dlehy pro společnost. Ve znaze doplnit význam cen musí význačně protahovat termíny, zpomalovat percentuální přínosy cen a dokonce je potřeba občerstvit svoje odbory, kteří se při takových operacích kompromituji. Je tedy zdejší PSM, že těch 10 milionů Poláků, kteří nemají k volbám, ty desetitisíce údostníků letos významnější v podzemí, jsou najednou svědectvím o nadějích, které v nás nebyly udušeny. A ráz na nás dopadají velké. Poté, co byl policistí zabit 18 lety Grzegorz Przemysk, došlo k zavření kaple Solidarity, známé téhož kněze Jana Popiełuszko. Pobouření národa bylo tehdy velké, že lidé mohly poprvé v komunistické zemi uspořádat vlnkový proces a pracovníky Bezpečnosti, na nichž přece stojí tento systém. Aktivizace mase je soudce jen vidět; když mohou za vlast sloužit P. Popiełuszko, přicházejí každou poslední neděli v měsíci (tehdy bývá sloužena mše za vlast) do kostela sv. Stanislava Kostky desetitisíce lidí a dnes přicházejí statisíce. K jeho hrobu vede neustálé dložení, nekontinuální fronta těch, kteří mohou byt druhá činnost kaple Solidarity. S aktivizací svědčí rovněž první povodně pochody, s hodně početnají než v předchozích letech a také stávky, jejichž cíl ještě není o to odvrátit systém, ale které jsou předznamenáním radikalisace společnosti.

Otázka 4. Co si myslíte o znížení embargo a o udělení Nobelovy ceny Lechu Wałęsovi?

Kýlím, že je tu třeba určit krátký přehled historické situace Polska v r. 1983. Polsko má 26 miliard zahraničních dluhů a toto zadlužení probíhá euste. Byl zde opomenut pokles produktu globálně, ale rychlým tempem nastupuje pokles kvality všechno, co se v Polsku vyrábí. Investuje se tak mimo, že za několik let dojde ke zničení zásoby strojů, které byly

nákoupeny v 70. letech díky půjčkám. Velká část těchto strojů stojí vícero než 10 let bez užitku, jako třeba stroje za několik set milionů dolarů v Urausu, které dodnes nevyrobily žádny traktor. Hospodářská reforma nebyla zavedena a neni funguje, že by ji tato vláda někdy zavedla. PESB vede totiž Polsko přesnou cestou k totalitnímu bankrotu, přivádí ho mezi senát soudců v každém směru.

Zanedávna vláda nadefinovala žádoucí dvěry ze Západu. Dávalo nám to vzhled do budoucnosti, ve které komunisti odcítí. Ale poté, co vláda učinila několik kosmetických úprav (uměloucí popelkovy návštěvy, amnestie pro politické vězné), byla část opatření ze strany Západu odvolána. Pokud nám západní vlády zádne poskytovat nové příjmy, přidá je jich velká část na zbrojení nebo bude opět proměnita, varcové zadlužení, které možná nebude mít schopnost splnit ani po změně systému. Taží ty vlády, které se nechají přesvědčit o tom, že Polsko spadá k demokratizaci, nejen vyhazují své peníze, ale také neplní svá úvádělá 35 milionový národ do nekontrolisí. Jsem tuho ministr, že komunisté už nemají dostat ani dolar, když to stejně všechno promarní. Jejich cestou je unikni půjček na přesné stanovené úroky, spojení s produkci pro potřeby společnosti a nepřetržitá kontrola výrobců, nad plánem, když dolar. Příkladem takové dobré investice je Český fond podporující hospodářství rolníkům.

První na tento fond věnoval Lech Wałęsa 200.000 dolarů, které dosáhl spolu s Nobelskou cenou míru. Když obdržel tuto vyznamenanou, měl jsem velkou radost. Lech Wałęsa je náš demokratický svobody vůdcem. Prezident je ke aktivista svobodných odberů na Polabí ještě před vznikem Solidarity. Prezalavil se rovněž jako předsedce 10-timilionové Solidarity a svou populitu si udělal také poté, když generálkou vytáhl všech společnosti. Takže ta cena mi oprávněně patří. Tím spíše, že - jak to už řekl - ji povídáte za uznání nendaplňho boje celé Solidarity.

Odp. 5. Proč byl vyloučen prof. Bronisław Geremek z polské akademie věd?

Hlavní příčinou bylo to, že nepřestal proslovat jako představa Solidarity a Lecha Wałęsy svobodu. S tím se prof. Geremek netkal. Pro mě je to jen výrazem frustrace režimu, který si nezdá žádoucí jinou společnost povídít a takovým lidem jako je pravě pan profesor. Jde o všechny přesvědčení, že ani tyto metody boje se Solidarietou nebudou mít úspěch.

Odp. 6. Církev hraje v Evropě polské společnosti tradičně významnou úlohu. Zaznamenal jsi v řadách politiků nějaký výraznější změny? Pokud ano, jaké a v čem?

Nevidím žádné zásadní změny. Politická církev je už mnoho let domladěná. Pouze opatrně, ale tím, že odpuzuje politické vlády, současně používá nezávislé, aktivitní organizační síly, podporují prezentované věci a precovníky. Uloha církve je taková, má totiž co dělat s činným a bez ohledu na protikříkem, který užíluje o její zničení. Dodnes se to sice komunismu nepodařilo, nicméně jejich snaha nepodařila. Pokoušejí se komplikovat jednotlivé knize, ale i církev jako celek, jehož temu bylo např. při procesu s vráty J. Popieluszkou. Je tedy možné říci, že církev stojí na straně národa. Což se dalo se dřív říci. První Clemens do protikříku vrátili vlastnictví kardinálu Henryku Walińskiemu nebo jiným biskupům, ale já si myslím, že - mohli by ne náhodil církev - se domladěný dálí Linie svatého princesta třísetletého Štefana Wyszyńskiego.

Odp. 7. Jaké může v Polsku informace o operaci Sítnosti v Československu bytia si, že je třeba posilit kontakty s Českou republikou, v rámci protestoval proti odnuzání Michalika, Lise a Freyvaldu? Co o něm soudíš?

Poněvadž v Polsku je velmi rozšířeno čtení nezávislých tištění a poelech zahraničního rozhlasu, hodná lidi věří v Chartu 77. Ale o tom, v čem spolupráce ještě Sítnost, vědě lidé neví. Taková skutečnost je to, že všichni představitelé Charty 77 a KOHU nebo podobní dopis Václava Havla

možnoují ldy očekávat než významnost se skutečností v zemi našich sňměních schválit. Ještě dřívější informace mluví o době, kdy jde o Československu, když se během budovat socialistická a lidová tráť. Počátkem se objevilo několik publikací o tomto tématu. Je to pro nás období tím zajímavější, že je spojeno s tragickou - i pro nás - intervencí také polského vojeva. Je zároveň i tak, že nás nároč - i když v lehčím estetickém smyslu - k tomu cítíme. To je fakt. To je o čem ovšem nejvíce odpovědnost za to, že jde o nedokonalosti záboru a využití k nějakému výraznému protestu. Pro nás a pro Zbyška Budjaka - což jsou významy edinazávali - začalo období opravy intenzivní záboru a tendy, když se v kvůli tomu objevila stále víc kvara. Nejsou bezprostředními. Dala nám základ k tomu, abychom pochopili, že je třeba něco dělat. Je Slovák, který se brání, má vždy nejakou žádost. Základem je nás rovnat všechny zákonky "parallelní politiky" a novější budování paralelních struktur, v něvloži se své rovnice zákonů. Tato stále udržela, jak velké moudrosti speciální v ČS. specielt. Jak jsme se počítali dovedeli od našich přátel Adama Michalka a Jana Litinského, byla napadna na přání nejenonkologů. Tentotéž fakt nezaverečňuje o tom, že kontakty jsou nezbytné a že od přátel je vždy možno hečná se naučit. Chtěl bych touto cestou počít vše, které ohrožuje budoucí vývoj v České republice, co nejdříveji říci pozdravy a přání dospělosti. Tato bojová je bojem naší. Budeme stále tu, jestliže te, co děláme, ukáže i vám cestu k demokracii.

Otázka: Chtěl bys na závěr něco popřát oběma našim národom?

A: I. celostátní zjevo Solidarity aktivníl "Provelení k národní východní Evropě". Chtěl jsem tinto společenství všechny dát vědět, že na všechnu jde a vše, co přijde den, všechny společně svrhnuji jednoho komunismu. Solidarity je několik universálního ideje snáškování k demokracii nezávislosti metodami, že možna i u vše přijou pravoujíci touto cestou. Zbývá mi už jen popřát vše, abyste dozahli ještě lepších výsledků. A vrcholně cestu bylo, když bychom vykrocili k demokracii společně.

I. ZÁVĚR K NÁVRHU VÝSUDY

František Žanásek: Stará monarchie: pán povádka nebo ne povádka? Úvaha nad Ríjnovým výročím vzniku samosprávného Česko-slovenska, obsahující i polemiku s Václavem Bělohradským

Luboš Řepout: Historie národa a státu v křivém zrcadle militantní ideologie Současné (cca 3900 slov) polemika s názory, které ve státi Kdy a co nás zkazilo? (Svobodectví č. 79/85) vyjádřil Karol zazávora (pseudonym). Podpis rovnal k výročí vzniku ČSR.

Edmon Rábí: Postavoval a problém národního menšiny na Slovensku. Statisce 5000 slov) má pod titulek "Kriticky k ter. modré knížce Hungarian Human Rights Foundation v USA". Autor uvádí v příloze překlad úvodu Modré knihy, které sama je následně "Na obranu maďarských škol na Slovensku", (dokumenty za sebeobranu maďarské menšiny v Československu, listopad 1963 - srpen 1984). Autor polemizuje s názory Modré knihy: zábranu je, jak je potřebná, aby zejména vzdálení Maďarů znali slovensky a obhajuje správnost postupu pronikání slovenštiny do maďarských škol na Slovensku. Využívá rovněž k diskusi s Miklošem Burayem, který byl nedávno propuštěn z os. vězení.

Jiří Puml: Proti legendám a mytům - reportáž o reportáži. Celý přehloubení křížkového pohledu na odbojovou roli Julia Puška, navazující na poměrně nedávno publikované názory Václava Černého v "Pláci koruny české".

Milka Radilecová: Stát o vzniku zájmu o náboženství, svědectvá v Československu.

Ve státi z června 1965 si autorka věnuje i mezinárodních souvislostí této téma, projevuje dobrou znalost problematiky křesťanské církve i dalších církví v Československu - v roce 1966 působila jako významný sekretářský pracovník církve v ministerstvu kultury. Vysevaluje i motivaci výročích 1111 a 1111 lidové křesťanského hnutí po II. světové válce. Ze stěti vyplývá autorálna představa nejen o toleranci, ale i snyvalném násorovém pluralismu, který vklouze jakékoli závazky do náboženských svobod. Stanovisko Jana, přesného už autorka nijak nezmiňuje, je vlastnosti čí upozornil křesťanstvu. V závěru upozorňuje na to, že právě křesťanství a odporování věřících světu je jejich spoledenstvou přesné a tím působí i na vznutí zájmu o náboženství. Je zjevné, že i Milka Radilecová, že ad maiorem dei gloriam fane učili doci, vše nelze je zjevovat.

Josécha Hanke: Kristus - náš pokoj.

Infuriant biskup dr. Joachim Hanke, bývalý profesor exegese Nového zákona, věnoval této předmětné biblicko-teologické úvaze na téma "náš". Vydala v časopise St. Gedächtnisblatt 13-11/1983 a její český překlad (cca 430 slov) je dokladem jak všemi křesťany o problematici míru, tak i o možnostech jeho osoby v rámci vlastní aktivit v SSSR a DR ČSR.

Petr Pospíšil: Rezonančky, vlny, obraty a slunce.

Úvaha nad seřízenou dlehou starších generací a generací mladších, které vychází z obrany Jiřího Nagla, tento byl nezávratně osouzen československým Národním soudem (cca 1200 slov).

Zdeněk Štěpánek: Vánik České národní rady v době Pražského jara 1968 a jeho podesílání do podzimu 1968.

Praha 1981-84, 151 stran A4.
Podrobný popis vánku ČNR, jeho politického vedení - po osudí některých členů - vydalo poslance ČSSR Ing. Rudolfa Battka prostřednictvím svého vydání, čímž ČSSR jako výraz demokratického života společnosti přiználo prakticky existovat. Autor byl funkcionářem a místopředsedou ČSP a jedním z těch, kteří odmítli shavit R. Battka proloncké funkce a kontinuitu zdejší.

Zdeněk Štěpánek: Rezonančky na okraj některých hodnocení Pražského jara 1968 a k aktuálním problemům s tím spojeným (1980-1983).

Autor vede národní, kulturnovázanou poloninu a publicisty, jejichž řada vznáší v číslech jednotlivých kapitol, případě také některá vlastní hodnocení. Použity nejsou citáty: Pavel Štránský a reformní proces roku 1968, Ivan Svátký a Pražské jaro. Václav Benda o kreslích "socialismu a lidéch tvrdí". Pražské jaro 1968 a paleká Solidarita 1980-1981. Co záležela platon a poloninu Pražského jara? K charakteristice současné české politiky.

Luboš Kohout: Kritické rezonančky k literatuře v roce 1968 v Československu. 273 stran A4, Praha 1985.

Autorovo pozornost upoutaly názory, postoj a praktické postupy některých publicistů a politiků, a minulé poloninu je. Jsou to: Ivan Svátký, Karel Preloner, Ivan Bystrinský, Alešej Knárek, "Slezáček", "Metry", Jiřích Lánsky, Zdeněk Mlynář, Alexandr Dubček, Jiří Hájek a Milan Hůbl.

Eugeniusz Stojańowicz: Než išly o skutečnosti.

Původní polonina 1985, 129 stran A4. Původní polonina 1985 byl portrétní český překlad, vyšlo v Bratislavě v r. 1968, posléze nejdále vydáno i v SSSR ("kritik und Zukunft des Sozialismus"). Autor byl do poloviny 70.let profesorem na Všeňhradské univerzitě a spoluvydanýmatolem marxistického časopisu Práce, který byl v 70.letech zrušen, členové téhož mezinárodně vystupující skupiny marxistických filozofů vyučovali Eugeniuszu Stojańowiczu byli sbaveni

zájmu profesionálních mést a nejenom právového na universitě. Právo je politologicko-historické studie o soci. revoluci, došaváčkí bilanci (svidectví a funkce i v dalších evropských dějinách) a o perspektivách soudobé správy a sociálnímu.

ZÁJMY A PŘÍSTUPY

V nejblížečších článcích bedlouše stojíto na tomto místě slovný rozpor: existuje a existoval a samozřejmě jednotlivých autorův jen zájmy i jiný periodikum, které v Československu v současné době vychází nekolik desítek (některé dosahují i mezinárodních nakladů, některé nejsouštědří až tak zdrojů tak o příslušnku si ne stovku exemplářů). V minulosti jsou jich upozornili na některé daleko.

Dnes však významnost dvou profesionálně zaměřených časopisů je výrazně pozměněna periodikum, které si někdy nazývává již nekolik desítek kontinuitu občana je spojován nejprve s akadem. minimalní redakční hodiny (také v rámci výběru lehčí, proběhne nezábranou sebouzavazující texty), rozměr (cca 100 stran), nepravidelnost, ale i poněkud unikátní frakce (přinejmenším 5 článků se rozhodnou).

Prvním je Zájazd literárního a literárně kritického souboru, který se z bohužalostních důvodů společuje s knižnicí "Zájazd" a jehož prezentativním se spisovateli a výtvarníkům literatury navazuje rychle srovnatelný se svou nejnovější produkcí.

Druhý periodický soubor plní podobné poslání, tentokrát však pro nezvěstné a jazykově i publikací mnoha tří zájazdu novinářů a publicistů. Pod názvem Zájazd žurnál je zde vyměněn texty na téma převážně ekonomicko-politické, aktuálně politické, ale i teatrolog. recenze apod.

Z informačního členstva spravedla Zájazd se kromě Pražského rozhlasu dlel. v hudebníku (je PP 2B) a Rájka t.r. se dozvídáme, že i jeho předstupní: JUDr. Josef Trásek, Karol Šrámek, Josef Slavínský a C. Kunat nastoupili 14. října t.r. článkům rádiového rady, kde jednali s Mgr. Janou Matějkovou. Jejich cílem bylo, aby zájazdové již byla přidělena kulturnímu a akademickému výboru ČSR a aby jednání tétoho výboru mohlo být přítomní, byla zahájena. Tato snaha JUDr. Černý (jm. neznámého ani základní s některým poslancem).

Zpravodaj ČS v dalším článku ocenil vystoupení britského velvyslance na kulturním fóru v Budapešti 17. října t.r., který upozornil na předlohy ČS a vyjádřil zájem, že její členové se budou nadále připomínat.

Také přináší zde některé odvolání ČS proti uvedení vlasteneckého souboru v Praze, když tento soubor rozhodl, že se vyzná v věci nevrhovatelské (zahraničního zákonu) proti odpůrci, jistí je očekává, začleněny ministerstvem průmyslu, když nedostatek pravomoci svého zastupovače. Významní advokati ČS, kteří zájazdového k odstranění pravomocí přesádili, klesají všemotí do ministerstva vnitře, jene zvěřejnili v Inf. o ČR 77 č. 8/85. V odvolání z 18. října t.r. se zájazdové je proti soudnímu rozhodnutí pochybí. Po rozhazu platnosti a zájmu o příslušných zákonů a zákonův opakování č. 99/85 sb. z 1. 8. 1985 se v odvolání vrátil dozvěda: "Zájazd fóru v možném výkladu zákonodárce při vydání užitího normy je výkla historický. Jež pravidly normy byly prioritní v době bluboté politické krize, kdy došlo zákonodárce mimořádně k přechodnému poslání státní moći i správy provozování nebo dozajistění počítaných občanských i politických práv. Jak je všechno noticky známo okutálostí z Rady státnických i vládních dokumentů (např. Poučení z křízového vývoje let 1968-1969), je křízové období překonáno a zákon je stabilizován a zároveň byl kvůli novým etickým a politickým situacím let 1984-85 pak nově na základě splikování archivního zákona č. 125/60 sb., který nebyl zrušen jen pro obecnou potlačnost právní kultury. Z historického hlediska však zákon č. 125/60 sb. by měl mít právní funkci, neboť kříze je překonána. Situace stojí tak, že byl je zákon vnitřní stabilizován etickém a pak nově nutné odstranit elmentarní občanskou a politickou pravdu, zákon trend v datové a pak i splikovací zákona č. 125/60 sb. opětovně proti nevrhovateli je blubou politickou i právní ohýbou; neboť zákon mohl by mít křízová období let 1968-1969, avšak pro tento případ jsou občany mylně informováni orgány stranickémi a vzdálení přeslaviteli. Celá záležitost proběhla je ČS všem v rámci významného kulturně politického agenta. Je všechno zákonodárce, orgány politické

jiného vedení státu i jinatitických orgánů této situaci vyřešit. Záležel mělo bylo za 15 let první existence prokázat, že i v jednotce, když jeho členové byly napříštelská vůl a záměr, že by popírali principy, na kterých je postavena moc nové státy. Záleželo dleložně uskutečnit kulturní politiku a rozvíjet tak dobový a morální obsah věc, kterou se žádalo spojovat s antikomunistickou a antiparafázovou. Je však naprosto nepravidelné a bleděské fungování právního řádu ponechat jednacího sloužebného moci, t.j. policii, právo rozhodovat o tom, že kulturní organizace mohou právně existovat a nikoliv. Tento spolek by došlo k cílenému porušení těch nejdůležitějších principů kulturní politiky. Paradoxní píšti, že podobný postup je v ČSSR volen ve dnech, kdy se v Budapešti jedná o kulturu v rámci helsinských dohod. Odvolatel se svou žádostí druhá jde opakovaně zdůvodňuje, které byly v ČSSR vydané, jsou platné a které žádování hrubě porušuje. Odvolatel se této situace nedá jistě valby, než ve smyslu čl. 93, odst. 2) ústavního zákona o Čs. federaci požadat ústavní soud, aby a podnítit společenské organizace i s podnětem přezkrovování společenské organizace schválil žádost, v níž by využil protlustravnost zákonu úpravy ze zákona č. 126/68 sb., jakouž i s postupem zákona č. 22/71 č. 99/69. Odvolatel vyzval členy, aby ve svolu čl. 19 ústavního zákona č. 100/68, i čl. 91, odst. 2) ústavního zákona o Čs. federaci č. 143/68 se obraceli s podobnou žádostí na ústavní soud ČSSR. Odvolatel připomíná, že je nadležitým členem Ministerstva kultury mít i volit negativní odzvu u jednotek kulturních organizací. Z ohledu na uvedených odvolatel navrhuje, aby po budlivém zhodnocení všech faktorů z oblasti podnět nevyšel soudu tím, určena koncem května 1989, mohutně soud v Praze se dne 20. 6. 1989 č. 144e160/89 a soudu příkazal o žádobě navrhovatele jednat s rozhodnutím.

Policajní zprávě z Prahy

V N rozebraná dne 26.5.1989 t.r. výdannou burzu gramofonových desek, hudebních vydavatelů, časopisů a plakátů, které se konala v Praze na holičkách dležitek mědičných lidí bylo zadrženo a převezeno suty na stanici VB. Cíleně byly výrobky pro zájemce o vydání číslované soubory 8-9 číslo, policie odhalila rozhádku skupiny přináležející k oblasti cílých vydavatelů nazývané D-29 185 přímo do lidí ve městě je posunut a doručit k stanici. Policie zabezpečila i osobní majetek převedených. Byla to již druhá akce taktoho druhu. V první došlo 12. 5. 1989 t.r.

SGB proti J. Krištofovi

24. května 1989 ve vedených holičkách vtrhlo do tělocvičny č. 7 v Smetanově ul. v Praze, 10 příslušníků VB se psali. Procházel mezi lidmi, kteří už 10 let organizačně TJ Sokol Staré Město. V dležitku číslo 1989 bylo upomínáno Jan Z. lidí: všechni byli převezeni do bušovky SGB v Bartolomějské ulici. Tam byli vzdáleně informováni a nuceni stát před hodiny čelem ke sotv. Hlásidlojící vysloveny ukládaly, že soubor podzemní všechny účastníky kurzu příslušnosti k nebohenské sekci Karla Krištofa. Podle názoru vyšetřovatelského stanovat této sekty v Československu zákonem a je poctivitelné pedagogy vzdělávání a mateřské školy, domovu nad církvi a nábož. společností. V případu vyslovení, kteří trvají na své myšlenky, radili vyšetřovateli předvedeným, jak se vypadat vřídeli J. K.: "vříky se nemají provádět s dležitou výzvou, není povolen rukou nebo mozkem a v ledvinách připadá do nebezpečí zpívání." Vedoucí kurzu Ing. JIRI Kandrovský, který je ustáleckým vedoucím hudební skupiny Relaxace, byl upozoren, že jeho hudeba se souborem měla a že proti ní počinil povídání krakly.

(Relaxace hraje svou vlastní tvrdou country rockovou industrii a slovenskou lidovou hudbu. Na podzim 1988 byla vydána partitura základním vydavatelstvím Pekka je nám známo, byly v souvislosti s jehou a s všechnou činností několik sekty Karla Krištofa vylýchány i další osoby.)

Především dežní soud

Jak jsem zde slyšel informovali, požádali o svobodu roku 1989 v Praze i zároveň žádali pracovní poslech se zástupcem Oberky ZZ SÚ v Praze (zastupcem, protože po návratu z výškovu trechu (za t.r. čin počítavým republiky) a následně

kolik ani překročil lhůtu k opětovnému nášetru do zákonodární a tří se pro dopustit tak hrubého porušení pracovního práva, že jeho další setržení v organizaci není možné. Tisíc číslo 6 politický akt, inspirovany jinými orgány a uváděnou závědou bylo pouhou záminkou; projeve byla upřesněna všeobecnější svátky, podnik stejně přidal J. Grunertdovi pracovní dny teprve k 1.1.1985 (takže o ně bídali již o 4 dny dřív). Před několika měsíci se nařízení obv. soudu v Praze 2 za předsednictví Zory Korvasové zrušilo halbu J. Grunertdova proti ČSSR, ale samotný městský soud u v Praze za předsednictví JUDr. Zdenka Blažejovského dne 31. 11. 1985 jeho odvolání vyhověl, obnovit nařízení pracovního prohlížení se neplatné a učastil ČSSR v plném rozsahu shrnutí svou výslovy (takto rozhodnutí o výběru městského nařízení mělo být obvodním soudem). Rozsudek je pravomocný.

Nadřízenou pověřenou, že i před čs. soudy lze se při tráži další akty domoci spravedlnosti. Užívali bychom však obrátit pozornost příslušným orgánům, avšak těžko prokuratury, také ke skutečnosti, že prvéhožm odvolaném J. Grunertdovi u místní topice ve chvilli, kdy za něho nebyla žádána náhrada, byla jednák zpřesněna značná nebezpečnost (dohle k havárii kotlu). Jednak tisíc nebyl po několik týdnů v nočních hodinách a denových mezasech využíván, tisíc bylo mnoho doletek nařízeního bezdůvodně vystaveno brutálně ztracení.

Je situaci informaci jsem se mimořádky také o tom, že signatář čs. 77 Ing. Luděk Vacáček a Ing. Ivan Havel byli opět z politických důvodů náhradou abaveni "značně pracovní zchopnosti" a vedení kontaktu výpořádaly a n.p. MŠKČR, který nantiskl čs. obor invalidní a finanční postihem. Takže čs. soud neudělal žádost o obvodní soud obě výpořádání učastil. Příčinou ale byl v případě Ivana Havla se podnik ČSSR odvolal, takže definitivní rozhodnutí mělo v dnešní době vynutit místní soud v Praze.

Historie pádu do Stuttgarta

27. čs. historiků v červnu - mezi nimi signatář čs. 77 Karel Bartošek, Václav Komárek, Jan Klyňářek a Jan Řebar - počalo dnešním 16. srpna - ročního kongresu historických věd, který se konal ve dnech 25.-26. 8. 1985 ve Stuttgartu, dopis, v němž upozornil na krajně neformální situaci čs. historiografie a stovek čs. historiků na perspektive, včetně s odchodem mnoha historiků do emeritusy, reprezentuje proti historickým komunitám vydávaný osudadek.

Příprava mezinárodního roku města

Počle obdivuhodných rezolucích ze dne 19.6. 1985 vyhlášených Mezinárodním rokem městu (UNESCO), o určeního příprav na rok referovala na schůzi představitel novědých organizací 19.6.1985 ve Vídni předsednice čs. n. Ludwigová. Novědých organizací se zúčastnil ve dnech 20.-21. 8. 1985 konference, která se bude knout pod heslem "Společně za město".

Uvedla IP deskou českých zahraničních skupin

A to pod názvem Uvecha, till now you're alone = Česká, od června jste byli sami. Vydala ji společnost All Europe Cards A.Y.C. v lednu 1985. Uváděné názvy kapel, které mají na desce svou skladbu: Nára Bubo, The Contemporary Band, Dvouletá říčka, Ježek, Jane se nadohodi, Odrážek bobák, Jablíčko, Takrychlostní Republik, Plíšek, A St., Narvo Union, Precedence, Zikkurat, Učeb, (později Contemporary Band), Plýš, Slavé a třeba, Janáček pár, Nullsus, Třetí vlna hovín, Národní Harmonie Ballet. Všechny skladby byly nahrazeny v letech 1981-1984 v Československu. Objednávky pro Československo vystavuje ta nekomunální agentura Soutacheblade, Intertel te mužík, kontaktní adresa: 7. u, 6700 Brno, ČSR.

Pavel Hanzel 14.12.1985 v Brně, všechna práva zde patří klasickému autoru
pod ochranou autorského práva 77 a 1. 1. 1977.

Záckové osudy

Kapitola končí s tím, že jsem užíváním svého každodenního povolení k záckému základu a mnoha dalších (viz i.m. o čl. 77 a 10/85) vyslovil

Luboš Kohout a požádal nás o tickovou opravu. Píše, že jeho celkového hodnocení práce katolického autora je negativní, přes uznání některých kladů.

Autor práce *Nacismus a katolická církev* - sdílejí L. Kohout ve svých kritických poznámkách i nyní - nepřekročil rámec apologetiky a nevěnoval pozornost negativním stránkám politiky Vatikánu a politického katolictva za války. L. Kohout trvá na tom, že ve svých kritických poznámkách upozornil zejména na pronacistickou politiku klercia říšských režimů, i na to, že se těšila podpoře Vatikánu. L. Kohout vyloukuje požadavek, aby katolíci historici následovali své marxistické kolegy v sebekritickém pohledu na negativa v činnosti vlastního hnutí.

Toto vysvětlení L. Kohouta zverfujeme s omluvou - jemu i Štenářmu - že jenom mysl jeho Kritických poznámek v minulém čísle poněkud pesunuli. Dočle k tomu m.j. tím, že jsme v kratičké anotaci poukázali na záměr autorského kolektivu práce *Nacismus a katolická církev*: nevytvorit historickou studii, ale připomenout ty stránky katolické církve a katolíků ve vztahu k nacismu, za něž se nemusí stydět ani nikdo jako církev, ani jako občané. L. Kohout uznává, že těchto jevů bylo mnoho a že je dobré, že se o nich konečně пиše.

XX.XX.X. XX. XX. XX